

ארבעטלאזע מאַרש

Arbetloze Marsh

טעקסט: מרדכי געבירטין

Allegretto

Ayns tzvey dray fir ar-bet-lo-se ze-nen mir. Nit ge-hert kha - do-shim lang in fa-brik dem
 ha-mer klang, s'li-gn key-lim kalt far-ge-sen, s'nemt der zha-ver zey shoy'n fre-sen. Gey-en mir a -
 rum in gas vi di gvi-rim pust un pas, vi di gvi-rim pust un pas.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
 אַרבעטלאָזע זענען מיר,
 יאָרן לאַנג געאַרבעט שווער,
 און געשאַפֿט אַלץ מער און מער
 הייער, שלעסער, שמעט און לענדער
 פֿאַר אַ הייסעלע פֿאַרשווענדער,
 אונדזער לוינ דערפֿאַר אין וואָס?
 הונגער, נוט און אַרבעטלאָז.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
 אַז אַזוי מאַרשירן מיר,
 אַרבעטלאָזע, טריט נאָך טריט
 און מיר זינגען זיך אַ ליד
 פֿון אַ לאַנד, אַ וועלט אַ נייע,
 וווּ עס לעבן מענטשען פֿרייע,
 אַרבעטלאָז איז קיין שום האַנט,
 אין דעם נייעם פֿרייען לאַנד.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
 אַרבעטלאָזע זענען מיר,
 נישט געהערט חדשים לאַנג
 אין פֿאַבריק דעם האַמער־קלאַנג,
 ס'ליגן בליים קאַלט, פֿאַרגערסן,
 ס'נעמט דער זשאַווער זיי שוין פֿרעסן,
 גייען מיר אַרום אין נאָס,
 ווי די גבירים פּוסט־און־פֿאַס.

איינס, צוויי, דריי, פֿיר,
 אַרבעטלאָזע זענען מיר,
 אָן אַ בנד, אָן אַ היים,
 אונדזער בעט איז ערד און ליים,
 האָט נאָך ווער וואָס צו געניסן,
 טיילט מען זיך מיט יעדן ביסן,
 וואַסער, ווי די גבירים ווין,
 גיסן מיר אין זיך אַריין.